

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/347/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112212792
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112212792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne: X.. X. J., R..X.X.XXXX, D. O.. H. Č.. XXXX/XX, I., zastúpenej: Advokátska kancelária BĀNOS s.r.o., so sídlom Hlavná 979/23, Galanta, IČO : 47 551 372 proti žalovanému: X.. X. N., R.. XX.XX.XXXX, D. N. Č.. XXXX/XX, D. o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C 186/2012 - 216 zo dňa 6. apríla 2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku I. zmluvne dohodnutý úrok : vo výške 8% ročne zo sumy 14.937,26 € odo dňa 30.10.2007 do 15.06.2009 v sume 1.947,98 €; vo výške 8% ročne zo sumy 14.437,26 € odo dňa 16.06.2009 do 06.08.2009 v sume 164,55 €; vo výške 8% ročne zo sumy 13.937,26 € odo dňa 07.08.2009 do 22.10.2009 v sume 235,22 €; vo výške 8% ročne zo sumy 13.437,26 € odo dňa 23.10.2009 do 17.12.2009 v sume 164,93 €; vo výške 8% ročne zo sumy 12.937,26 € odo dňa 18.12.2009 do 18.01.2010 v sume 90,74 €; vo výške 8% ročne zo sumy 12.437,26 € odo dňa 19.01.2010 do 04.02.2010 v sume 46,34 €; vo výške 8% ročne zo sumy 11.937,26 € odo dňa 05.02.2010 do 05.03.2010 v sume 75,88 €; vo výške 8% ročne zo sumy 11.437,26 € odo dňa 06.03.2010 do 05.04.2010 v sume 77,71 €; vo výške 8% ročne zo sumy 10.937,26 € odo dňa 06.04.2010 do 04.05.2010 v sume 69,52 €; vo výške 8% ročne zo sumy 10.237,26 € odo dňa 05.05.2010 do 06.06.2010 v sume 74,04 €; vo výške 8% ročne zo sumy 9.537,26 € odo dňa 07.06.2010 do 05.07.2010 v sume 60,62 €; vo výške 8% ročne zo sumy 8.837,26 € odo dňa 06.07.2010 do 04.08.2010 v sume 58,11 €; vo výške 8% ročne zo sumy 8.137,26 € odo dňa 05.08.2010 do 26.09.2010 v sume 94,53 €; vo výške 8% ročne zo sumy 7.837,26 € odo dňa 27.09.2010 do 05.10.2010 v sume 15,46 €; vo výške 8% ročne zo sumy 7.137,26 € odo dňa 06.10.2010 do 17.11.2010 v sume 67,27 €; vo výške 8% ročne zo sumy 6.437,26 € odo dňa 18.11.2010 do 05.12.2010 v sume 25,40 €; vo výške 8% ročne zo sumy 5.737,26 € odo dňa 06.12.2010 do 09.01.2011 v sume 44,01 €; vo výške 8% ročne zo sumy 5.037,26 € odo dňa 10.01.2011 do 10.02.2011 v sume 35,33 €; vo výške 8% ročne zo sumy 4.537,26 € odo dňa 11.02.2011 do 22.03.2011 v sume 39,78 €; vo výške 8% ročne zo sumy 4.037,26 € odo dňa 23.03.2011 do 05.04.2011 v sume 12,39 €; vo výške 8% ročne zo sumy 3.537,26 € odo dňa 06.04.2011 do 08.05.2011 v sume 25,58 €; vo výške 8% ročne zo sumy 3.037,26 € odo dňa 09.05.2011 do 05.06.2011 v sume 18,64 €; vo výške 8% ročne zo sumy 2.537,26 € odo dňa 06.06.2011 do 10.07.2011 v sume 19,46 €; vo výške 8% ročne zo sumy 2.037,26 € odo dňa 11.07.2011 do 07.09.2011 v sume 26,34 €; vo výške 8% ročne zo sumy 1.937,26 € odo dňa 08.09.2011 do 08.09.2011 v sume 0,42 €; vo výške 8% ročne zo sumy 1.537,26

€ odo dňa 09.09.2011 do 28.09.2011 v sume 6,74 €; vo výške 8% ročne zo sumy 1.337,26 € odo dňa 29.09.2011 do 04.10.2011 v sume 1,76 €; vo výške 8% ročne zo sumy 837,26 € odo dňa 04.10.2011 do 08.11.2011 v sume 6,42 €; vo výške 8% ročne zo sumy 637,26 € odo dňa 09.11.2011 do 04.12.2011 v sume 3,63 €; vo výške 8% ročne zo sumy 137,26 € odo dňa 05.12.2011 do 14.12.2012 v sume 11,31 €.

II. úrok z omeškania: vo výške 7,5% ročne zo sumy 14.937,26 € odo dňa 30.10.2008 do 15.06.2009 v sume 702,87 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 14.437,26 € odo dňa 16.06.2009 do 06.08.2009 v sume 54,26 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 13.937,26 € odo dňa 07.08.2009 do 22.10.2009 v sume 220,51 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 13.437,26 € odo dňa 23.10.2009 do 17.12.2009 v sume 154,62 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 12.937,26 € odo dňa 18.12.2009 do 18.01.2010 v sume 85,07 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 12.437,26 € odo dňa 19.01.2010 do 04.02.2010 v sume 43,45 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 11.937,26 € odo dňa 05.02.2010 do 05.03.2010 v sume 71,13 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 11.437,26 € odo dňa 06.03.2010 do 05.04.2010 v sume 72,85 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 10.937,26 € odo dňa 06.04.2010 do 04.05.2010 v sume 65,17 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 10.237,26 € odo dňa 05.05.2010 do 06.06.2010 v sume 69,42 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 9.537,26 € odo dňa 07.06.2010 do 05.07.2010 v sume 56,83 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 8.837,26 € odo dňa 06.07.2010 do 04.08.2010 v sume 54,48 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 8.137,26 € odo dňa 05.08.2010 do 26.09.2010 v sume 88,62 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 7.837,26 € odo dňa 27.09.2010 do 05.10.2010 v sume 14,49 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 7.137,26 € odo dňa 06.10.2010 do 17.11.2010 v sume 63,06 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 6.437,26 € odo dňa 18.11.2010 do 05.12.2010 v sume 23,81 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 5.737,26 € odo dňa 06.12.2010 do 09.01.2011 v sume 41,26 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 5.037,26 € odo dňa 10.01.2011 do 10.02.2011 v sume 33,12 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 4.537,26 € odo dňa 11.02.2011 do 22.03.2011 v sume 37,29 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 4.037,26 € odo dňa 23.03.2011 do 05.04.2011 v sume 11,61 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 3.537,26 € odo dňa 06.04.2011 do 08.05.2011 v sume 25,28 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 3.037,26 € odo dňa 09.05.2011 do 05.06.2011 v sume 17,47 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 2.537,26 € odo dňa 06.06.2011 do 10.07.2011 v sume 18,25 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 2.037,26 € odo dňa 11.07.2011 do 07.09.2011 v sume 24,70 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 1.937,26 € odo dňa 08.09.2011 do 08.09.2011 v sume 0,39 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 1.537,26 € odo dňa 09.09.2011 do 28.09.2011 v sume 6,32 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 1.337,26 € odo dňa 29.09.2011 do 04.10.2011 v sume 1,65 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 837,26 € odo dňa 04.10.2011 do 08.11.2011 v sume 6,02 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 637,26 € odo dňa 09.11.2011 do 04.12.2011 v sume 3,40 €; vo výške 7,5% ročne zo sumy 137,26 € odo dňa 05.12.2011 do 14.12.2012 v sume 10,60 €; na bankový účet žalobkyne vedený vo VÚB a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX (I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX).

1.1. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa predmetnou žalobou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 137,26 € spolu s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 8% od 29.7.2007 do zaplatenia ako aj dohodnutého úroku 8% z každej neskoru zaplatenej splátky, na zaplatenie zákonného úroku z omeškania za jednotlivé obdobia omeškania žalovaného, ktorý žalobkyni riadne a včas nevrátil požičanú sumu 450.000,- Sk, ktorú žalobkyňa poskytla žalovanému dňa 29.10.2007, a ktorej splatnosť spolu s dohodnutým úrokom bola dohodnutá na deň 29.10.2008. Podľa vyjadrenia žalobkyne si nárok voči žalovanému uplatnila včas, nakoľko žalovaný záväzok voči žalobkyni uznal, čo do základu a výšky, v zmysle jeho písomného prejavu zo dňa 12.10.2009, ktorý bol reakciou na list žalobkyne zo dňa 17.9.2009, v zmysle ktorého žalobkyňa žalovaného vyzvala na vrátenie pôžičky v presne špecifikovanej výške. Žalovaný v uznávacom prejave voči žalobkyni uviedol, že si prevzal list s dátumom 17.9.2009, presne špecifikoval, že predmetný list žalobkyne sa: "týkal dlhu voči tebe, o ktorom viem a tiež ho chcem splatiť."

1.2. Súd prvej inštancie uznesením č.k.10 C 186/2012-99 zo dňa 16.2.2015 konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 137,26 € zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby, t.j. bez príslušenstva, keďže žalovaný istinu po podaní žaloby žalobkyni zaplatil. Predmetom konania zostalo príslušenstvo pohľadávky - zmluvný úrok vo výške 8% viažuci sa k predmetu pôžičky, ako aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že strany uzavreli zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej žalovanému dňa 29.7.2007 poskytla žalobkyňa pôžičku v sume 450.000,- Sk spolu s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 8%, ktorú sumu spolu so zmluvným úrokom mal žalovaný žalobkyni vrátiť do 29.10.2008. Žalovaný záväzok voči žalobkyni uznal, čo do základu a výšky s odkazom na obsah písomnej korešpondencie, a to na list zo dňa 17.9.2009, ktorým žalovaného vyzvala na vrátenie pôžičky v presne špecifikovanej výške. Žalovaný na písomnú výzvu odpovedal listom zo dňa 12.10.2009, v ktorom uviedol, že je si vedomý záväzku voči žalobkyni a chce peňažný záväzok žalobkyni splatiť. Tiež poukázala aj na obsah mailovej komunikácie zo dňa 18.10.2011, z obsahu ktorej je zrejmé, že žalovaný jej ďakoval za trpezlivosť pri splácaní pôžičky, teda bol si vedomý, že žalobkyni pôžičku

riadne a včas nevrátil, a zároveň prosil žalobkyňu, aby bola zhovievavá pri výpočte dohodnutých úrokov. Žalovaný nepoprel poskytnutie pôžičky vo výške 450.000,- Sk, ktorú splácal postupne, poslednú splátku žalobkyni zaplatil po podaní žaloby v sume 137,26 €. Tiež nepoprel, že žalobkyni nezaplatil úroky vo výške 8% a ani úroky z omeškania, nakoľko mal za to, že úroky dohodnuté neboli.

1.3. Na takto zistený skutkový stav aplikoval ust. § 100 ods. 1 a 2 ; § 110; § 558 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho konštatoval, že žalovaný sa premlčania nedovolal, keďže uznal záväzok vo vzťahu k žalobkyni v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, ktorý individualizoval, čo do dôvodu a výšky v písomnom prejave zo dňa 12.10.2009, ktorý bol reakciou na list žalobkyne zo dňa 17.9.2009 v ktorom žalobkyňa presne označila záväzkový vzťah, taktiež individualizovala výšku záväzku (doručenej žalovanému počas plynutia premlčacej lehoty). Dôvod dlhu nemusí byť v uznávacom prejave uvedený výslovne, stačí, ak je určený poukazom na upomienku na zaplatenie dlhu, v ktorej je dôvod dlhu obsiahnutý. Týmto začala plynúť nová premlčacia doba, a to ako vo vzťahu k istine, tak aj vo vzťahu k dohodnutým úrokom a úrokom z omeškania.

1.4. S odkazom na ust. § 121 ods. 3; ; § 559 ods. 1 a 2; § 657 ; § 658 ods. 1 a § 517 ods. 1a 2 veta prvá Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného na dohodnutý zmluvný úrok vo výške 8 %, keďže strany uzavreli platný právny úkon - zmluvu o pôžičke dňa 29.10.2007 a žalobkyňa týmto dňom žalovanému poskytla pôžičku v sume 14.937,26 € /450.000,- Sk/ ktorú sa zaviazal žalovaný žalobkyni vrátiť do 29.10.2008 spolu s dohodnutým zmluvným úrokom vo výške 8%. Žalovaný si svoj zmluvný záväzok vo vzťahu k žalobkyni nespĺnil, pôžičku žalobkyni nevrátil do dňa 29.10.2008, preto žalobkyňa žalovaného písomne vyzvala na vrátenie pôžičky listom zo dňa 17.9.2009, doručeným žalovanému dňa 2.10.2009. Žalovaný záväzok voči žalobkyni uznal, čo do dôvodu a výšky. Uznanie dlhu spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu, bol uskutočnený vážne, určite a zrozumiteľne, v písomnej forme a žalovaný v ňom jasne prejavil vôľu zaplatiť dlh presne špecifikovaný žalovanou v jej návrhu na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 17.9.2009. Žalovaný po doručení výzvy žalobkyni poskytol časť istiny, zvyšok záväzku splnil žalobkyni až po doručení žaloby. Žalovaný nespochybnil v konečnom dôsledku výšku uplatneného nároku, v toto smere nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel, nakoľko žalovaný svoj dlh spočívajúci v čase rozhodnutia súdu zo zmluvných úrokov a úroku z omeškania nespĺnil. Súd prvej inštancie v závere uviedol, že žalovaný nepreukázal, že suma 450.000,- Sk bola sumou predstavujúcou vklad do spoločného podnikania so žalobkyňou a preto vznikol žalobkyni aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka v rozsahu petitu žaloby, ktorú zmenu pripustil uznesením č. k. 10C 186/2012-153.

1.5. Na vznesenú námietku premlčania žalovaným neprihliadol aj s poukazom na ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka, keďže vznesenie námietky premlčania je výrazom zneužitia práva na neprospech toho účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, a voči ktorému by nepriznanie jeho nároku súdom v dôsledku uplynutia premlčacej doby bolo neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil, nakoľko žalovaný žalobkyňu po dátume splatnosti pohľadávky ubezpečoval, že jej pôžičku (v celom rozsahu teda istinu a zmluvný úrok) vráti, no nestalo sa tak, pôžičku žalobkyni nevrátil v celej jednej splátke, ale postupne a časť pôžičky žalobkyni vrátil až po podaní žalobného návrhu.

1.6. O náhrade trov konanie súd prvej inštancie nerozhodol z dôvodu, že o týchto rozhodne podľa § 151 ods.3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalovaný dôvodiac, že dňa 29.10.2007 si požičal od žalobkyni sumu 14.937,26 € / 450.000,-Sk /. Túto sa zaviazal vrátiť do 29.10.2008, dňom ktorým začala plynúť trojročná premlčacia lehota a uplynula dňa 30.10.2011. Žaloba bola doručená súdu dňa 26.4.2012, teda oneskorene. Žalovaný namietol premlčanie práva v odpore proti platobnému rozkazu dňa 10.9.2012, prejav ktorý zopakoval na prvom pojednávaní, preto nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný sa premlčania nedovolal.

2.1. Taktiež nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 20.10.2009 uznal dlh, ktorý bol reakciou na list žalobkyne zo dňa 17.9.2009, kde individualizovala výšku záväzku a tým, že začala plynúť nová premlčacia lehota a to vo vzťahu k istine, tak aj vo vzťahu k dohodnutým úrokom a úrokom z omeškania. Nikdy neuznal dlh čo do dôvodu a výšky. Nespolupráca a neposkytovanie súčinnosti zo strany žalobkyne bol dôvod sporu, keďže peniaze mali tvoriť investíciu do spoločného podnikateľského zámeru. Je pravdou, že tieto peniaze sa mali žalobkyni vrátiť a je taktiež pravdou, že najneskôr 29.10.2008, ale je zároveň pravdou, že suma mala byť vrátená na základe zisku vyplývajúceho zo spolupráce.

2.2. Tvrdenie súdu o dohodnutom úroku sa nezakladá na pravde, pretože žiadne úroky dohodnuté nedohodli. Nespochybnuje podpísanie pokladničného dokladu o prijatí sumy 450.000,- Sk , ale žiadna iná dohoda ohľadom úrokov tam zapísaná nebola. Zastáva názor, že sa nemá ako brániť proti tvrdeniu,

že boli zmluvne dohodnuté úroky 8%. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd kvalifikoval list žalovaného z 22.10.2009 ako právne relevantnú písomnú listinu, v ktorej žalobca uznal dlh čo do dôvodu a výšky, v dôsledku čoho v zmysle § 110 Občianskeho zákonníka neuznal márne uplynutie premlčacej lehoty navrhuje aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že s tvrdeniami žalovaného v jeho odvolaní kategoricky nesúhlasí. Zotrváva na svojich skutkových tvrdeniach predostretých v priebehu celého konania. List žalovaného zo dňa 22.10.2009 obsahovo nadväzuje na list žalobkyne zo dňa 17.09.2009 a týmto listom zo dňa 22.10.2009 s ohľadom na jeho obsah žalobca uznal svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Plne sa stotožňujeme s konštatovaním súdu: „Dôvod dlhu nemusí byť v uznávacom prejave uvedený výslovne, stačí, ak je určený poukazom na upomienku na zaplatenie dlhu, v ktorej je dôvod dlhu obsiahnutý,“ (uvedené sa uvádza v judikáte č. R 123/1953). Nakoľko žalovaný listom zo dňa 22.10.2009 reagoval na list žalobkyne zo dňa 17.09.2009 s názvom Posledný návrh na mimosúdne urovnanie a uviedol, že o dlhu vie a chce ho splatiť, mánie za to, že sa jedná o platný právny úkon uznania dlhu. Nakoľko k tomuto uznaniu dlhu došlo v priebehu plynutia premlčacej doby, začala plynúť nová premlčacia doba. Tým pádom neobstojí tvrdenie žalovaného, že právo žalobkyne bolo premlčané.

3.1. Žalovaný v odvolaní namieta dohodnutie zmluvného úroku vo výške 8 %. K uvedenému tvrdeniu žalovaného poukazuje na skutočnosť, že sám žalovaný vo svojom odvolaní prehlásil, že pokladničný doklad o prijatí sumy 450.000,- Sk podpísal skutočne on. Tvrdí však, že údaj o 8 % úroku na pokladničnom doklade uvedený nebol, je účelové, keďže pred vydaním platobného rozkazu ani raz v komunikácii nenamietol tento úrok, napriek tomu, že žalobkyňa viackrát písomne poukázala na dohodnutý úrok. Taktiež opätovne poukazuje na e-mail od žalovaného, v ktorom žiada pri kalkulácii úrokov zvážiť pomoc pri sťahovaní a náklady ktoré mal, prípadne ďalšie školenia, z čoho jasne vyplýva, že žalovaný si bol vedomý dohodnutého úroku, keďže sám prosí žalobkyňu aby pri kalkulácii úrokov zvážila jeho pomoc pri sťahovaní navrhovateľky. Keď žalovaný namieta dohodnutie zmluvného úroku vo výške 8 %, mal možnosť preukázať, či tak skutočne došlo, a to predložením kópie výdavkového pokladničného dokladu, ktorý mu žalobkyňa vydala v deň odovzdania finančných prostriedkov vo výške 450.000,- Sk. Žalovaný však kópiu výdavkového pokladničného dokladu nepredložil, čím svoje tvrdenie nepreukázal.

3.2. Žalovaný nijak v konaní nepreukázal, že bol so žalobkyňou dohodnutý na spoločnom podnikaní. Všetky tvrdenia žalovaného sú účelové, v snahe vyhnúť sa povinnosti stanovenej mu rozsudkom súdu. V prospech toho svedčia aj SMS správy, ktoré žalobkyne posielal po oznámení rozsudku zo dňa 08.04.2016, 13.04.2016 a 14.04.2016. V SMS správe zo dňa 08.04.2016 o 08:11 sa uvádza: „Ahoj, chcel som sa ťa opýtať niečo, resp. Ti dať nejaký návrh, Kedy si zastihnuteľná?“ V SMS správe zo dňa 13.04.2016 o 19:26 sa uvádza: „Ahoj, chcel by som ti dať nejaký finančný návrh, aby sme to nemuseli naťahovať. Ivo“ V SMS správe zo dňa 14.04.2016 sa uvádza: „Chcel som sa dohodnúť na rozumnej sume a nepokračovať v súdnom spore. Podstata je že som ochotný zaplatiť jednu z čiastok a buď úroky z omeškania, alebo úrok. Nechce sa mi odvolávať, čo však budem musieť urobiť, ak sa do 7 dní nedohodneme. To je podstata veci.“ Žalobkyňa nemala dôvod požičať žalovanému peňažné prostriedky bezúročné, nakoľko sama splácala úver v PSS, a. s., kde musela platiť aj úroky. Požičať peňažné prostriedky žalovanému bezúročné by bolo pre žalobkyňu maximálne nevýhodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal náhradu trov odvolacieho konania

4. V replike žalovaný uvádza, že s vyjadrením žalobkyne nemôže súhlasiť, považuje ho za účelové, zámerne skresľujúce, nevyvracajúce tvrdenia v odvolaní. Doložil svedectvo K.. C., ktoré tvoria - príloha 1, ktoré potvrdzujú spoločný zámer o podnikateľskej spolupráci v oblasti účtovníctva, ako aj ďalšie dôkazy - emailovú komunikáciu s I. J. - prílohy 2 a 3, kurz jednoduchého a podvojného účtovníctva, pre svoje zdokonalenie v tejto oblasti (faktúry v prílohe 4), I T. J. na testovanie personálu (faktúra v prílohe 4), inzercia na účtovníka na profesii (faktúra N. a email s textom inzerátu v prílohe 4), reakciu na inzerciu (email v prílohe 4), rozšírená živnosť (v prílohe 4).

5. Žalobkyňa v duplike zotrvala na svojom názore v otázke premlčania ako aj uznania dlhu. Žalovaný nijak nepreukázal, že poskytnuté peniaze mali predstavovať vklad do spoločného podnikania so žalobkyňou. Žalobkyňou poskytnuté peniaze boli pôžička, a nie vklad do podnikania, ako žalovaný teraz uvádza. To potvrdzuje aj tým, že sa mu nepodarilo zrealizovať podnikateľský zámer. Keďže hovorí v jednotnom čísle, je evidentné, že išlo o podnikateľský zámer, ktorý sa chystal zrealizovať sám. K

stanovisku žalovaný pripojil aj prílohy č. 1 až 4, na ktoré by odvolací súd nemal prihliadnuť v zmysle § 366 C.s.p..

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platný a účinný od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“ / ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu (výrok vo veci samej) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia obmedziť sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, náležitým spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o dôvodnosti žaloby dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd nemá čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových a na jeho podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

10. Kľúčovou obranou žalovaného nielen v konaní pred súdom prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní je námietka premĺčania nároku a spochybnenie uznania dlhu.

11. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi. Okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (§ 34 Občianskeho zákonníka) je na jeho platnosť potrebná písomná forma, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jej výšky. Ak má mať písomné uznanie práva dlžníkom právne dôsledky uvedené v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka (t. j. dôsledky v podobe prerušenia premĺčania), je potrebné, aby došlo k uznaniu práva tak čo do dôvodu, ako aj do výšky. Pokiaľ ide o uznanie práva čo do dôvodu, nemusí síce byť tento dôvod vždy v listine obsahujúcej uznanie práva uvedený výslovne, ale musí byť jednoznačne vyvoditeľný, napr. poukazom na výzvu k zaplateniu dlhu, v ktorej je dôvod dlhu výslovne obsiahnutý, avšak uznávací prejav musí obsahovať také údaje, z ktorých hoci aj pomocou výkladu podľa § 35 Občianskeho zákonníka dôvod dlhu nepochybne vyplýva, pričom uvedenie dôvodu dlhu znamená označenie, akého dlhu sa uznanie týka alebo v čom dlh (skutkovo) spočíva. (R 123/1953). Rovnako tak uznanie práva čo do jeho výšky musí byť vyjadrené tak, aby výška bola objektívne určiteľná (Ro NS ČR z 12. 2. 2002, sp. zn. 33 Odo 507/2001, Ro NS SR , sp. zn. 3 Cdo 79/2005).

11.1. Vyplývajú z vyššie uvedených záverov súdnej praxe, ako aj odbornej literatúry je nutné považovať záver súdu prvej inštancie za vecne správny, keď uzavrel, že list žalovaného zo dňa 22.10.2009 (č.l. 9 omylom zrejme súd prvej inštancie uvádza 12.10. 2009) obsahovo nadväzuje na list žalobkyne zo dňa 17.09.2009 (č.l. 7) a týmto listom s ohľadom na jeho obsah uznal svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke, keďže z obsahu uznávacieho vyhlásenia je zrejmé, že žalovaný si bol svojej povinnosti na plnenie vedomý a chcel uznanú sumu zaplatiť a tento list úplne vyhovuje § 558 Občianskeho zákonníka lebo ide o písomné uznanie dlhu určeného čo do výšky výslovným udaním príslušnej sumy a čo do dôvodu poukázaním na upomienku, ktorá sa týkala pôžičky.

12. Právna kvalifikácia uznania dlhu v súdnej veci je podstatná pre dôsledky v podobe plynutia premĺčania. Písomné uznanie dlhu má podľa §110 ods. 1 Občianskeho zákonníka za následok, že dlh sa premĺčuje za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Premĺčacia lehota z pôžičky začala plynúť dňom 30.10. 2008 a končila dňom 20.10. 2011, pričom počas plynutia tejto lehoty žalovaný dlh uznal, v dôsledku čoho je správny záver súdu prvej inštancie, že k premĺčaniu nároku nedošlo, keďže dňom uznania dlhu t.j. dňom 22.10. 2009 začala plynúť nová desaťročná premĺčacia lehota z uznania dlhu, počas plynutia ktorej si žalobkyňa predmetnou žalobou zo dňa 26.04. 2012 uplatnila dlh.

13. Ak by aj súd pripustil argumentáciu žalovaného, o plynutí trojročnej premĺčacej lehoty z pôžičky, a nie desaťročnej premĺčacej lehoty z uznania dlhu, zmenu napadnutého rozhodnutia v jeho prospech by mu táto okolnosť neprivodila, pretože uplatnenie námietky premĺčania by sa priečila dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s odkazom na súdnu prax, že „o rozpore námietky premĺčania s dobrými mravmi by bolo možné uvažovať nar. vtedy, ak žalovaný pred začatím konania vo

veci samej v uplatnenej výške vždy uznával a opakovane žalobkyňu utvrdzoval v presvedčení, že dlh splní“ (rozsudok NS ČR zo dňa 22.08. 2002 sp.zn. 25 Cdo 1839/2000).

13.1. V danom prípade, vzhľadom na postoj žalovaného, ktorý žalobkyňu ubezpečoval v e-mailovej komunikácii ale aj v písomnej komunikácii nielen o vedomosti svojho dlhu voči nej, ale aj o snahe pôžičku vrátiť, by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor žalobkyne, ktorá márne uplynutie premlčania lehoty nezavinila. Uvedenému záveru nasvedčuje síce sporadická, avšak opakovaná e-mailová komunikácia, z obsahu ktorej nemožno spochybniť aktívny záujem žalobkyne o ochranu svojho práva vrátením pôžičky. Žalovaný bol ten, ktorý žalobkyňu uisťoval o snahe pôžičku vrátiť. Prísľub žalovaného utvrdil žalobkyňu o dobrej viere žalobcu dlh splniť, preto akceptovanie vznesenej námietky premlčania by bol voči žalobkyňi neprimerane tvrdým postihom, priznaným v rozpore s dobrými mravmi.

14. Bez relevancie je argumentácia žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala existenciu dohody úrokov z pôžičky. Práve naopak, v danej veci žalobkyňa produkovala dôkaz - výdavkový pokladničný doklad potvrdzujúci jej výpoveď o dohodnutom 8% úroku z pôžičky. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; a ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Strana ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov, tak ako je tomu i v danom prípade, keďže obrana žalovaného zostala iba v rovine nepodložených tvrdení. Pokiaľ žalobkyňa odovzdala žalovanému kópiu pokladničného dokladu, predložením tohto rovnopisu mohol žalovaný jednoznačne potvrdiť pravdivosť svojho tvrdenia, že dohodnutý úrok vo výške 8% žalobkyňa dopísala dodatočne, čo ale neurobil, preto súd vychádza z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré bezpečne potvrdzujú, že úrok bol stranami dohodnutý. Námietka žalovaného je bez splnenia dôkaznej povinnosti a ako taká je pre súd neakceptovateľná, pretože by súd pri rozhodovaní nevychádzal z hodnotenia dôkazov, na princípe ktorom stojí súdne konanie, ale takéto rozhodnutie by zaťažil prejavom svojvoľe (nález ÚS zo dňa 16.6. 2003 sp.zn. 283/2000).

15. Z tohto istého dôvodu za nespôsobilé dosiahnuť zmenu napadnutého rozsudku je aj tvrdenie žalovaného ohľadom údajnej spolupráce a účelu poskytnutia pôžičky ako vkladu do spoločného podnikania, pretože nie je ničím relevantne podložené. Samotná skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalovaného o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení Zákonníka práce, ustálenej judikatúry (Rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 33/2003, 5 Cdo 205/2007, 3 Cdo 12/2008, 5 Cdo 95/2009) ani nepoprel ich účel a význam.

16. Žalovaný v odvolacom konaní pri replike predložil nové dôkazy - svedectvo K.. C., emailovú komunikáciu s X.. J., dôkaz o absolvovaní kurzu jednoduchého a podvojného účtovníctva, pre svoje zdokonalenie, Testing J. na testovanie personálu, inzercia na účtovníka na profesii, reakciu na inzerciu, rozšírená živnosť, ktoré majú potvrdiť spoločný zámer o podnikateľskej spolupráci v oblasti účtovníctva.

16.1. Zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba výnimočne a v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie. Takéto dôkazy a skutočnosti nemôže odvolací súd vziať do úvahy. Nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočností alebo dôkazov bez viny strany sporu treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania, pričom procesným uplatnením treba rozumieť podanie, ktorým takú skutočnosť, alebo dôkaz označila pre účely jeho zaobstarania, vykonania, hodnotenia (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5MCdo 4/2007 zo dňa 20.03.2008).

16.2. V súdnej veci vo vzťahu k dôkazom predloženým žalovaným ako príloha 1 - 4 repliky k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu nie je možné prijať záver, že by ich žalovaný bez svojej viny nemohol predložiť pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže ako vyplýva z ich obsahu nielenže existovali už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ale žalovaný mal o nich aj vedomosť už počas konania pred prvoinštančným súdom. Novými dôkazmi sa predovšetkým má na mysli skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie. Skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a žalovaný ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom; vonkoncom nemôžu nimi byť dôkazy, o ktorých žalovaný vedomosť mal a ani ich len neoznačil a preto nie je možné v odvolacom konaní považovať túto námietku

za relevantnú a na „nové dôkazy“ prihliadnuť, keďže sa jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p..

17. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mala žalobkyňa v odvolacom konaní plný úspech a vznikol jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).